

«និមិត្តតងលៃបានកត់ត្យាទុកនលៃកនុងជំពូកមុន [ជំពូកទីបុរាបី]
ត្រូវបានប្រទាននលៃកនុងឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជយបលេសាសាវ គ.ស.ម. 538។

នៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ ដល់ក៏ជាឆ្នាំទីមួយនៃវិស័យផងដែរ
ព្រឹត្តិការណ៍ដដែលបានរៀបរាប់ក្នុងជំពូកនេះ [ជំពូកទីប្រាំបួន] បានកើតឡើង។» Uriah
Smith, Daniel and the Revelation, 205.

នៅឆ្នាំទីមួយនៃសតវត្សរ៍ដំបូង ដល់ជាឆ្នាំទីបី
និងជាឆ្នាំចុងក្រោយនៃសតវត្សរ៍សាសា គឺនៅឆ្នាំ 538 មុនគ្រិស្តសករាជ
ព្រះអម្ចាស់បានដាក់ទណ្ឌឧកម្មមូលដ្ឋាននៃជីវិតរបស់ពួកខាល់ដេ
ហើយបានផ្ទុះឡើងវិញសង្គ្រាម។

ហើយដដែលនឹងមូលនេះនឹងក្លាយជាទីសង្គ្រាម និងជាហេតុនាំឲ្យបញ្ចប់ជំនឿ
ហើយប្រជាជាតិកាន់នេះនឹងបម្រើសត្វចេហ្សូនអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ។
ហើយនឹងកើតមានឡើងថា កាលណាចិត្តសិបឆ្នាំបានគ្រប់កំណត់ហើយ
នោះយើងនឹងដាក់ទោសសត្វចេហ្សូន និងប្រជាជាតិនោះ
ដូចព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ពីព្រោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ
ព្រមទាំងស្រុករបស់ពួកខាល់ដេ
ហើយយើងនឹងផ្ទុះឡើងវិញស្រុកនោះក្លាយជាទីសង្គ្រាមដ៏រាងកាយរៀងរាល់។ យេរេមា 25:11,
12.

នៅក្នុងខែទីដប់ ព្រះអម្ចាស់ប្រើពាក្យ «បន្ទាប់ពី»
ខណៈដដែលឡើងនូវចូលទៅកាន់ការដាក់ទោសក្នុងហេតុឡើង «បន្ទាប់ពី»
ក្នុងហេតុឡើងនូវបានផ្ទុះឡើងវិញនាសាស្ត្រនយោបាយ
នោះព្រះអម្ចាស់នឹងសម្រេចចិត្តចាត់ការលុបបំបាត់ឡើងសម្រាប់ប្រជាជនរបស់ព្រះ។

ដូចព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា
ក្រោយពីចប់គ្រប់ចំនួនចិត្តសិបឆ្នាំនៅក្នុងហេតុឡើងហើយ
នោះយើងនឹងយាងមកទស្សនាអនុករាល់គ្នា
ហើយនឹងសម្រេចព្រះបន្ទូលដ៏ល្អអស់យើងចំពោះអនុករាល់គ្នា
ដោយផ្ទុះឡើងវិញអនុករាល់គ្នាវិលត្រឡប់មកក្នុងនៃនរេវិញ។ យេរេមា 25:10។

ការដាច់ដាច់យើងរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 606 មុន គ.ស.

«ដោយចាប់ផ្តើមរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៅឆ្នាំ 606 មុនគ.ស. ដានីយ៉ាល់បានយល់ថា
ឡើងនេះវាក៏ពុំខិតចូលដល់ទីបញ្ចប់របស់វាហើយ»។ Uriah Smith, Daniel and the
Revelation, 205.

ការដាច់ដាច់និរទេសអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 606 មុនគ.ស.

ហើយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 536 មុនគ.ស.

ដល់ជាពីរឆ្នាំបន្ទាប់ពីការស្តាប់របស់បលេសាសា

និងការបំផ្លាញសង្គ្រាមដ៏រាងកាយនៃហេតុឡើងនៅឆ្នាំ 538 មុនគ.ស. នោះគឺជាឆ្នាំទីបីនៃស្វ័យស្វ័យ។

កាលប្រៀលកំណត់ទំនាយអំពីទទួលបាននៃកេរ្តិ៍នៃនៅក្នុងឆ្នាំទីបីនៃស្វ័យស្វ័យ

ហើយចាប់ផ្តើមសេចក្តីរៀបរាប់នៃជំពូកដប់មួយ

ដោយយោងទៅដល់ឆ្នាំទីមួយនៃវិស័យ ហើយដោយផ្ទុះឡើងដូចនេះ

គាត់កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណឆ្នាំជាក់លាក់ពីរ។ ឆ្នាំ 538 មុនគ.ស. និង 536 មុនគ.ស.

ទាំងពីរគឺជាពេលកំណត់; ឆ្នាំ 538 មុនគ.ស.

គឺជាពេលកំណត់សម្រាប់ទំនាយនៃចិត្តសិបឆ្នាំឲ្យបានដល់ទីបញ្ចប់ ហើយឆ្នាំ 536

មុនគ.ស. គឺជាពេលកំណត់នៃឆ្នាំនៃកំណត់ នៅពេលដែល «បន្ទាប់ពី» ឆ្នាំ 538

មុនគ.ស. ព្រះអម្ចាស់នឹងបុរាណបុត្រិកការលុបអវសានរបស់សម្រាប់សត្វរូបរបស់ទ្រង់។

ឆ្នាំ៥៣៨ មុនគ.ស. និងឆ្នាំ៥៣៦ មុនគ.ស. ទាំងពីរជាពេលវេលាកំណត់
ហើយត្រូវបានកំណត់ដោយបុគ្គលបុរាណបុត្រិកសត្វរូប
មួយគឺជាសុដន៍អង្គទីមួយនៃស្រុកមេឌី
ហើយមួយទៀតគឺជាសុដន៍អង្គទីមួយនៃស្រុកព័រស៊ី។ ការបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆ្នាំ
ដល់អីស្រាអែលតាមន័យពិតបានជាប់ជាល្បឿនលឿននៅហាប៊ីឡូនតាមន័យពិត
បានកំណត់ដល់មួយពាន់ពីររយបុគ្គលសិបឆ្នាំ
ដល់អីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណបានជាប់ជាល្បឿនលឿននៅហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ
ចាប់ពីឆ្នាំ៥៣៨ គ.ស. ដល់ឆ្នាំ១៧៩៨។ ឆ្នាំ១៧៩៨ គឺជា «ពេលវេលាកំណត់» មួយ
ហើយបន្ទាប់មក រយៈពេលដល់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណតាមទំនាយថាជា
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» បានចាប់ផ្តើម។ ឆ្នាំ៥៣៨ មុនគ.ស. និងឆ្នាំ៥៣៦ មុនគ.ស.
ដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជា «ពេលវេលាកំណត់»
ក៏សម្រាប់ដល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលមួយ ដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជា
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់»។

«ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះនរោត្តមនៃដី ពិតជាសុចរិតនៅក្នុងភាពជាប់ឃុំយ៉ាងក្នុងអំឡុងពេល
នៃយុទ្ធការបង្កើតបង្កើនឥតឈប់ឈរនេះ
ដូចជាកូនចៅអីស្រាអែលដល់ត្រូវបានឃុំយ៉ាងនៅហាប៊ីឡូន
ក្នុងអំឡុងសម័យនៃការនិរទេសដំបូង»។ Prophets and Kings, 714.

ទំនាយទាំងអស់កំពុងនិយាយជាពិសេសជាងអំពីថ្ងៃចុងក្រោយ
ជាងអំពីថ្ងៃទាំងឡាយដល់វាបានសម្រេចជាលើកដំបូង ដូច្នេះ ឆ្នាំ 538 មុនគ.ស.
និងសុដន៍ដើមរួមជាមួយនឹងឆ្នាំ 536 មុនគ.ស. និងសុដន៍ស្ទីវស កំណត់ថា
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1989
ហើយសុដន៍ទាំងពីរនោះជាកូនប្រធានាធិបតីរហេតនៃ និងប្រធានាធិបតីប៊ុស ទីមួយ។ ឆ្នាំ
538 មុនគ.ស. និងឆ្នាំ 536 មុនគ.ស. កំណត់ថាសញ្ញាសំគាល់មួយ ដល់ត្រូវបានបំពេញ
ដោយយល់ថាកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរនោះកំណត់ថាសញ្ញាសំគាល់តម្លៃ។ សញ្ញាសំគាល់នៃ
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» មានន័យអត្តសញ្ញាណពីរ ហើយពេលខុសៈ
ដូចជាក្នុងករណីរបស់រហេតនៃ និងប៊ុស ទីមួយ
និមិត្តសញ្ញាទាំងពីរត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងឆ្នាំតម្លៃដំបូង
ប៉ុន្តែនោះជាករណីលើកលែងពីក្នុងទូទៅ ព្រោះសញ្ញាសំគាល់នៃ
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» នៅក្នុងសម័យរបស់ម៉ូសេ គឺជាកំណត់របស់អឺរ៉ុន
និងម៉ូសេទាំងពីរ ដល់ត្រូវបានបំបែកគ្នាដោយរយៈពេលបីឆ្នាំ។
នៅក្នុងបុរាណបុត្រិកសត្វរូបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ វាគឺជាកំណត់របស់យ៉ូហាន ហេន្លូន និងព្រះគ្រីស្ទ
ដល់ត្រូវបានបំបែកគ្នាដោយរយៈពេលបុរាណមួយខែ។

ជាមួយនឹង «ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» ក្នុងបុរាណបុត្រិកសត្វរូបរបស់អង់ទីគ្រីស្ទ នោះគឺឆ្នាំ
1798 និង 1799។ បដិវត្តន៍ហាវ៉ាន់គឺជាប្រធានបទមួយនៃទំនាយ
ហើយវាបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1789 និងបានបន្តអស់ដល់ឆ្នាំ ដោយបញ្ចប់នៅឆ្នាំ
1799 តាមពេលវេលាដែលបានកំណត់សម្រាប់វា ដូចដល់ឆ្នាំ 1798
ក៏ជាពេលវេលាដែលបានកំណត់ដំបូង។ រួមគ្នា
វាទាំងពីរបញ្ជាក់អំពីរបូសដ៍ស្ថាប័នដែលបានបុគ្គលឱ្យសត្វនោះ
ហើយក៏អំពីស្ត្រីដែលជិះលើ ហើយគ្រប់គ្រងលើសត្វនោះផងដែរ។ ដើម្បីស

គឺជាសក្ខីភាពដែលបានយកឈ្មោះសក្ខីរបស់ខ្លួន ដោយបញ្ជូនកងទ័ពរបស់ខ្លួនចូលតាម «ជញ្ជាំង» ហើយគាត់តំណាងឲ្យ រហេតនៃ ដដែលបានយកឈ្មោះសក្ខីរបស់ខ្លួន ដោយទម្លាក់ជញ្ជាំងនៃ «វាំងននដកៃ»។ ស្វីស តំណាងឲ្យ ប៊ូស ទីមួយ ពីព្រោះ ស្វីស គួរឲ្យមានសុគតភាពជា ស្វីស ដ៏មហិមា ហើយ ចច ប៊ូស ទីមួយ គឺជា ប៊ូស ដ៏ធំជាង ហើយ ប៊ូស ចុងក្រោយ គឺជា ប៊ូស ដ៏តូចជាង។

ដោយសារសក្ខីភាពទាំងពីរនេះ និងកាលបរិច្ឆេទទាំងពីរដែលពួកគេតំណាងឲ្យ តាមពិតជានិមិត្តសញ្ញាតម្លៃប៉ុណ្ណោះ។

មួយសម្គាល់អស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃហេតុការណ៍នេះគ្រប់គ្រង។

រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនោះបានដល់ពេលកំណត់របស់វានៅឆ្នាំ 538 មុនគ.ស.

ហើយគួរឲ្យមានតំណាងដោយដរិយុស។

ការបញ្ចប់នៃការដាយលើយអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំបានដល់ពេលកំណត់របស់វានៅឆ្នាំ

536 មុនគ.ស. ហើយគួរឲ្យមានតំណាងដោយស្វីស។ ជាមួយគ្នា ពួកគេតំណាងឲ្យ

«ពេលវេលានៃបញ្ចប់» នៅពេលដែលពន្លឺទំនាយគួរឲ្យបរិភោគបង្កហេតុ។ នៅឆ្នាំ 1798

ទេវតាទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូកដប់បួន បានមកដល់ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់»

ហើយបងស៊ីរីតែនិយាយថា ទេវតានោះ

«មិនមែនជាអ្នកដទៃណាក្នុងពិភពនេះឡើយស្មើគ្នាទេ»។

នៅឆ្នាំទីបីនៃរជ្ជកាលស្វីស មីកែល ជាមេដឹកនាំរបស់បុរាណសក្ខីភាព

និងជាអធិទេវតាលើពួកទេវតា បានយាងចុះមកបុរាណសម័យស្វីស ហើយបញ្ជាក់ពន្លឺដល់

លើនឹងនាំឲ្យស្វីសបុរាណសក្ខីភាពរាជកិច្ចដំបូងក្នុងចំណោមព្រះរាជកិច្ចបី

ដែលនឹងអនុញ្ញាតឲ្យបុរាណសក្ខីភាពវិលត្រឡប់ទៅក្នុងយូសាឡីមវិញ

ហើយស្ថាបនាឡើងវិញនូវទីក្រុង ព្រះវិហារ និងផ្សារចូលចំពោះទាំងកំពង់។

កិច្ចការនោះជានិមិត្តសញ្ញាបន្តកិច្ចការរបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពឹង

ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» នៅឆ្នាំ 1798។

ការយាងចុះមករបស់មីកែលនៅគ្រាចុងបញ្ចប់ ក្នុងសម័យរបស់ដរិយុស និងស្វីស

បានតំណាងឲ្យការមកដល់នៃទេវតាទីមួយនៅឆ្នាំ 1798

ហើយទាំងពីរនេះរួមគ្នាបង្កហេតុការណ៍ការមកដល់នៃទេវតាដដែលនោះ នៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់»

ក្នុងឆ្នាំ 1989។ ឆ្នាំ 1989 បានចាប់ផ្តើមរយៈពេលនៃ «គ្រាចុងបញ្ចប់»

ហើយវាក៏ជាពេលកំណត់មួយផងដែរ។

ពេលកំណត់មួយកំណត់សម្គាល់ពីការបញ្ចប់នៃរយៈពេលពេលវេលាពុយាករណ៍មួយ។

ការបោះបង្គោលនៅឆ្នាំ 1863 នៅ «កាដេស» ទីមួយ

សម្រាប់អីស្តារ៉ាអែលខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើប

គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលមួយរយមកប្រាំមួយឆ្នាំ ដែលបានបញ្ចប់នៅ

«ពេលកំណត់» ក្នុងឆ្នាំ 1989។ មួយរយមកប្រាំមួយ គឺជាដង្កាយមួយភាគដប់

មួយភាគដប់នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិប

ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ក្នុងឆ្នាំ 1798

ចលនានៃទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងបុរាណសក្ខីភាព។

នៅចុងបញ្ចប់នៃមួយរយមកប្រាំមួយឆ្នាំ ក្នុងឆ្នាំ 1989

ចលនានៃទេវតាទីបីបានមកដល់ក្នុងបុរាណសក្ខីភាព។

នៅក្នុងខែទីមួយនៃឆ្នាំនេះ ជំពូក ១១ កាប្បវៀលបានបង្កបុរាណសក្ខីភាព

និងចូលរួមក្នុងការកំណត់អត្តសញ្ញាណរបស់គាត់ថា

បុរេគុតិសាស្ត្រនៃគ្រូរូបនាគំណាងនោះ ចាប់ផ្តើមជាមួយសិរីស
នាពេលវេលានៃបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩។ នៅទីនោះ សិរីសដ៏មហិមា គំណាងឲ្យ
ប៊ុសដ៏មហិមា ដល់នឹងគ្រូរូបនាគំណាងដោយស្មោះត្រង់បីអង្គ
ហើយបន្ទាប់មកស្ថិតនៅអង្គទីបួនមួយ
ដល់នឹងមានទុរព្វយសមុបត្តិសម្បូរល្បីល្បាញទាំងអស់។ ដូច្នេះ
ស្ថិតនៅមានទុរព្វយសមុបត្តិអង្គទីបួន
ដល់គ្រូរូបបង្កឲ្យបុរេសក្រិកទាំងមូលរំជើបរំជួល គឺជាបុរាណាធិបតីទីបំរុងមួយ
រាប់ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៩។

នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃពួកទីដប់ ដានីយ៍នៃគ្រូរូបនាគំណាងបង្ហាញថាកំពុងកាន់ទុកខ
ហើយនៅក្នុងបទពិសោធន៍នៃការកាន់ទុកខរបស់គាត់
គាត់គ្រូរូបនាគំណាងបុគ្គលឲ្យទៅជាបុគ្គលនៃព្រះគ្រីស្ទ
ខណៈដែលគាត់កំពុងមើលឃើញនិមិត្ត។ រយៈពេលកាន់ទុកខមុនមួយថ្ងៃ
គំណាងឲ្យរយៈពេលនៃសេចក្តីស្តាប់មួយ ដល់បញ្ចប់ដោយការរស់ឡើងវិញ។
នៅក្នុងជំពូកទីដប់ មីកលេបានយាងចុះពីស្ថានសួគ៌ ហើយនៅក្នុង យូដា ៧
នាពេលដែលទ្រង់យាងចុះមក ទ្រង់ប្រោសម្លូសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ នៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូកទី១១ ម៉ូសេ (និងអលើយ៉ា) គ្រូរូបនាគំណាង
ហើយបានស្តាប់នូវលើសលុបអស់រយៈពេលបីថ្ងៃក្នុងនាមដានីមីត្តគ្រូរូប។ បន្ទាប់មក ម៉ូសេ
(ជាមួយនិងអលើយ៉ា) គ្រូរូបនាគំណាងឲ្យរស់ឡើងវិញដោយ "សំឡេងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយ"។

ហើយបន្ទាប់ពីបីថ្ងៃក្នុងនាម ព្រះវិញ្ញាណនៃដានីមីត្តមកពីព្រះ បានចូលទៅក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេក៏ឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួនវិញ; ហើយសេចក្តីភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង
បានផ្តាច់មកលើអ្នកទាំងឡាយដែលបានឃើញពួកគេ។
ហើយពួកគេបានឮសំឡេងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយពីស្ថានសួគ៌ មានព្រះបន្ទូលមកពួកគេថា៖
«ចូរឡើងមកទីនេះ»។ ហើយពួកគេបានឮឲ្យរស់ឡើងពីស្ថានសួគ៌ក្នុងពពកមួយ;
ហើយសត្រូវរបស់ពួកគេបានឃើញពួកគេវិវរណៈ ១១:១១, ១២។

«សំឡេងដ៏ធំ» ដល់ប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ គឺជាសំឡេងរបស់មហាទូក
ហើយមហាទូកនោះគឺមានឈ្មោះថាមីកាអលើ។

ដូចព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ផ្ទាល់នឹងយាងចុះមកពីស្ថានសួគ៌ ដោយសំឡេងហៅខ្ពង់ខ្ពស់
ដោយសំឡេងរបស់មហាទូក ហើយដោយគ្រូរូបរបស់ព្រះជាម្ចាស់;
ហើយអស់អ្នកស្តាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងរស់ឡើងវិញមុន។ ១ ថ្ងៃសុឡាឡើង ៤:១៦

បុរេគុតិសាស្ត្រនៃម៉ូសេ និង អលើយ៉ា គ្រូរូបនាគំណាង ហើយរស់ឡើងវិញ
នោះគឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃការបោះត្រាដល់មួយសន្លឹកស៊ីបបួនពាន់នាក់។
បុរេគុតិសាស្ត្រនោះបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១ ដោយ
«សំឡេងទីមួយ» របស់ទេវតានៃវិវរណៈ ជំពូក ១៨ ដល់បងស្រីរ៉ែត បានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា
មកដល់នាពេលអគារជំរុំទីក្រុងញូវយ៉កគ្រូរូបនាគំណាងបុគ្គល។ «សំឡេងទីពីរ» នៃវិវរណៈ
ជំពូក ១៨

គ្រូរូបនាគំណាងនៃនាពេលច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្សដល់នឹងមកដល់ក្នុងនាពេលឆាប់ៗនេះ
នាពេលហ្វូងចៀមមួយផ្សេងទៀតរបស់ព្រះ គ្រូរូបនាគំណាងឲ្យចេញពីហាប៊ីឡូន។
នោះហើយជាបុរេគុតិសាស្ត្រនោះ គឺជាបុរេគុតិសាស្ត្រនៃការបោះត្រា ដល់ក្នុងនោះ
ដានីយ៍នៃ គ្រូរូបនាគំណាងថា កំពុងគ្រូរូបនាគំណាងបុគ្គលទៅជាបុគ្គលនៃព្រះគ្រីស្ទ
ដោយការមើលឃើញនិមិត្ត «marah» ដល់ជាការបង្ហាញក្នុងទម្រង់ភាសានៃនិមិត្ត

«mareh»។ នោះគឺជានិមិត្ត «បង្កកឲ្យកើតឡើង» ដលៃ «បង្កកឲ្យ»
រូបភាពដលៃមានមើលឃើញនោះ
ត្រូវបានបន្តពង្សឡើងវិញនៅក្នុងអនក្ខន្ធទាំងឡាយដលៃមើលឃើញ។

បុរេគុតិកនៃការបោះត្រានោះ និងនៃការប្រែប្រួលរបស់ដានីយ៍លៃនោះជំពូកទីដប់
រួមបញ្ចូលការយាងចុះមករបស់មីកាអលៃ នៅពេលទ្រង់ប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
និងប្រែប្រួលអនក្ខន្ធទាំងឡាយដលៃតំណាងដោយម៉ូសេ អលើយ៉ា និងដានីយ៍លៃ។
ទ្រង់សម្រេចការប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញនោះ ដោយ «សំឡេងដ៏ធំ» របស់អគុកទូត
ដូចនេះមានផុតលំ «សំឡេង» ទីបីមួយ នៅកណ្តាលរវាងសំឡេងទីមួយ និងសំឡេងចុងក្រោយ
ដលៃទាំងពីរនោះជាសំឡេងតម្លៃ ដុបិកទាំងពីរគឺជាសំឡេងនៃវិវរណៈ ជំពូកទីដប់ប្រាំបី។
សំឡេងកណ្តាលនោះ ជាកន្លងដលៃការបោះត្រាត្រូវបានតំណាង ពីព្រោះ
នៅពេលមីកាអលៃប្រោសម៉ូសេឲ្យរស់ឡើងវិញ ទ្រង់មិនបានជជែកគ្នាជាមួយសាតាំងទេ
ទោះបីសាតាំង ដលៃជាអនុក្ខន្ធនៃការបោះត្រា បាននាំទីនោះដើម្បីបំភាន់ដោយ។

ប៉ុន្តែ មីកាអលៃ មហាទេវតា កាលដលៃកំពុងតស៊ូជាមួយអារកុស
ហើយជជែកវិវាទអំពីសពរបស់ម៉ូសេ
នោះទ្រង់មិនហ៊ាននាំការចោទប្រកាន់ដ៏ប្រមាថប្រឆាំងនឹងវាទេ
ប៉ុន្តែមានបន្តទូលថា «ព្រះអម្ចាស់សូមទ្រង់ស្ម័គ្របន្តទោសឯងចុះ»។ យូដាស ៧។

ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលានៃការបោះត្រា ដលៃបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ 2001 ហើយបញ្ចប់នៅពេលច្បាប់ថ្មីអោទិកុយដលៃនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ត្រូវបានសម្ភាសដោយហេតុផលខោនៃ «សច្ចក្ខីពិត» ពីព្រោះនៅកណ្តាលរយៈពេលនោះ
គឺនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ 2023 សំឡេងដ៏ធំរបស់មហាទេវតាបានចាប់ផ្តើមកិច្ចការនៃការប្រ
ោសអនុក្ខន្ធស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទឡើងវិញ
គឺអស់អនុក្ខន្ធដលៃជួរវិស័សស្តាប់សំឡេងកណ្តាលរបស់ទ្រង់។ សូមកត់សម្គាល់ថា ឆ្នាំ 2023
មកដល់បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 2001 ចំនួនមកពីឆ្នាំ ហើយមកពីជាមួយភាគដប់នៃពីររយមក
ដលៃជានិមិត្តសញ្ញានៃតំណភ្ជាប់រវាងទេវភាព និងមនុស្សជាតិ
ហើយក៏ជានិមិត្តសញ្ញានៃការសង្គ្រោះឡើងវិញផងដែរ។

នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២៣ ទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាព
ដលៃមិនមែនជាអនុក្ខន្ធផុសងេក្រៅពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយដលៃជាសច្ចក្ខីពិត
ដលៃក៏ជាមីកាអលៃផងដែរ ហើយដលៃជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា បានយាងចុះមក
ដោយមានសារមួយនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។
សង្ឃឹរក្តៅក្នុងនោះក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ គឺជាផ្នែកនៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ
ដលៃត្រូវបានបិទត្រួតត្រាដល់ថ្ងៃចុងក្រោយ។

«នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ សង្ឃឹរក្តៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមានមកជួបគ្នា
ហើយបញ្ចប់នៅទីនោះ។ នៅទីនេះគឺជាការបំពេញបន្តថ្ងៃនៃសង្ឃឹរក្តៅដានីយ៍លៃ។
មួយគឺជាពាក្យទំនាយ; មួយទៀតគឺជារិវរណៈ។
សង្ឃឹរក្តៅដលៃត្រូវបានបោះត្រាមិនមែនជាគម្ពីរវិវរណៈទេ ប៉ុន្តែគឺជាផ្នែកនៃនោះនៃព្រះ
ក្នុងទំនាយរបស់ដានីយ៍លៃដលៃទាក់ទងនឹងថ្ងៃចុងក្រោយ។ ទេវតាបានបង្ហាត់ថា
“ប៉ុន្តែឯង ដានីយ៍លៃអលើយ៉ា ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះត្រាសង្ឃឹរក្តៅនេះទុក
ដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់។” ដានីយ៍លៃ 12:4។” កិច្ចការរបស់ពួកសាវក, 585.

ផ្ទុកនៃទំនាយរបស់ដានីយ៉ែលដល់ទាក់ទងនឹងចុងចុងក្រោយ គឺជាក្នុងបំណង
វាគឺជាឧបាយកលបំណងបំប្លែងក្រោយនៃជំពូកដប់មួយ ប៉ុន្តែគេដឹងពីសេចក្តីជោគជ័យនេះទៅទៀត
គឺជាបុរេវត្តមាននៃការណែនាំដែលមាននៅក្នុងជំពូកនោះ
ហើយត្រូវបានពិពណ៌នាឡើងវិញនៅក្នុងឧបាយកលបំប្លែងក្រោយនោះ។

«យើងគ្មានពេលវេលាសម្រាប់បង្កើតឡើយ។ គ្រាន់តែប្រាកដថាពុំមាននូវខាងមុខយើង។
ពិតពេលនោះកំពុងត្រូវបានកម្រិតឡើងដោយវិញ្ញាណនៃសង្គម។
មិនយូរប៉ុន្មានទៀត
ទិដ្ឋភាពនៃសេចក្តីរីករាយនៃហេតុនិយាយទុកក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនឹងកើតឡើង។
ព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងដានីយ៉ែលជំពូកទី១១
បានដកដល់ការសម្រេចពេញលេញរបស់ហើយ។
បុរេវត្តមានសុភមង្គលនៃដល់ហេតុកើតឡើងក្នុងការសម្រេចនៃព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ
នឹងត្រូវបានកើតឡើងមុតងទៀត»។ Manuscript Releases, លេខ 13, 394.

ឧបាយកលទីបំប្លែង ដានីយ៉ែល ជំពូកដប់មួយ
បង្ហាញបុរេវត្តមានសុភមង្គលដែលត្រូវបានផ្ទេរឱ្យកើតឡើងនៅក្នុងខនីស៊ែបមួយ
ពីព្រោះក្នុងខននោះ សុភមង្គលនៃជំនឿយល់នូវក្នុងទឹកដីដ៏រុងរឿង។
បុរេវត្តមានសុភមង្គលនៃទីបំប្លែង កំណត់សម្គាល់អំពីពេលវេលាដែលបញ្ចេញជាការរំលោភ ពុំជឿ
បាននាំយូដា និងយេស៊ូឡើងចូលទៅក្នុងការជាប់ជាល្អលើយ។

ប៉ុន្តែអ្នកដល់មកទាន់នឹងគាត់ នឹងផ្ទេរតាមបំណងចិត្តរបស់ខ្លួន
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចឈរនៅមុខគាត់បានឡើយ
ហើយគាត់នឹងឈរនៅក្នុងស្រុកដ៏រុងរឿង ដល់នឹងត្រូវបំផុសឲ្យដោយដល់គាត់។
ដានីយ៉ែល 11:16។

ខ្ញុំមានបំណងប្រើខននេះដើម្បីបង្ហាញពីការពិចារណារបស់យើងអំពីខននៃមុនខន
នេះ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងដាក់ការយល់ដឹងនេះឲ្យស្ថិតនៅជាមូលដ្ឋានជាមុនសិន។
យើងមានបំណងបង្ហាញថា
បុរេវត្តមានសុភមង្គលនៃបន្ទុកបន្ទុកពីការបក្សីហ្នឹងនៃអាណាចក្ររបស់អាឡិចសាន់ដ័រដ៏មហិមា
នៅក្នុងខនទីបី និងខនទីបួន ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989
ហើយបន្ទាប់មកកំណត់អត្តសញ្ញាណសង្គមអ៊ុយក្រែនបច្ចុប្បន្ន
ជ័យជម្នះរបស់ពូទីនលើកម្ពុជាសម្រាប់លោកខាងលិច
និងការបរាជ័យជាបន្តបន្ទាប់របស់ពូទីន ដល់នាំចូលទៅក្នុងខនទីបំប្លែង។

«ទោះបីជាអហេស៊ីបមិនអាចឈរទប់ទល់មុខនឹងអាន់ទីយ៉ូកុស សុភមង្គលនៃជំនឿ
បានដកដោយ ក៏អាន់ទីយ៉ូកុសវិញមិនអាចឈរទប់ទល់មុខនឹងពួកគេ
ដល់ឥឡូវនេះមានមកប្រឆាំងនឹងគាត់ បានឡើយ។
ពុំមាននគរណាមួយអាចតស៊ូទប់ទល់នឹងអំណាចដល់កំពុងកើនឡើងនេះបានទៀតទេ។
សិរីត្រូវបានយកឈ្នះ ហើយត្រូវបានបញ្ចូលទៅក្នុងចក្រភពរ៉ូម នៅពេលដែលប៉ូបប៉េ
ក្នុងឆ្នាំ 65 មុន គ.ស. បានដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អាន់ទីយ៉ូកុស អាស៊ីយ៉ាទីកុស
ហើយបានបន្តយស៊ីឲ្យទៅជាខេត្តមួយរបស់រ៉ូម។»

«អំណាចដល់នោះ ក៏ត្រូវឈរនៅក្នុងដៃនៃដ៏បរិសុទ្ធ ហើយបំផុសឲ្យរាងដង្កូវ
ក្រុងរ៉ូមបានក្លាយជាបំប្លែងជាមួយបុរេវត្តមានរបស់ព្រះ គឺជនជាតិយូដា
ដោយសម្បជនមិត្ត នៅឆ្នាំ 161 មុន គ.ស. ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនោះ
វាកាន់កាប់ទីតាំងដ៏សំខាន់មួយក្នុងបុរេវត្តមានទំនាយ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ

វាមិនទទួលបានអំណាចគ្រប់គ្រងលើយូឌា ដោយការឈ្នះសង្គ្រាមពិតប្រាកដ
រហូតដល់ឆ្នាំ 63 មុន គ.ស. ទេ; ហើយបន្ទាប់មក
វាបានកើតឡើងតាមរបៀបដូចតទៅនេះ។»

«ក្រោយពីបំពេញឡើងមកពីយុទ្ធនាការរបស់គាត់ប្រឆាំងនឹងមីទ្រីដាតសេ
ស្ថិតចេញប៉ុន្មាន មានអ្នកប្រកួតប្រជែងពីររូប គឺ ហ៊ីរខានុស និង អារីស្តូប៊ុលុស
កំពុងតស៊ូដណ្តើមរាជមកុដនយ៉ូដ។
បណ្តឹងរបស់ពួកគេត្រូវបាននាំមកជម្រះនៅចំពោះបំពេញ ហើយមិនយូរប៉ុន្មានគាត់ក៏
យល់ឃើញពីភាពអយុត្តិធម៌នៃការទាមទាររបស់អារីស្តូប៊ុលុស ប៉ុន្តែគាត់មានបំណងពន្យារពេល
ការសម្រេចក្នុងកិច្ចការនេះរហូតដល់បន្ទាប់ពីយុទ្ធនាការដែលគាត់ប្រឆាំង
ចង់ផ្តើមយូរមកហើយចូលទៅក្នុងអាវប៊ី
ដោយសន្យាថាបន្ទាប់មកគាត់នឹងត្រឡប់មកវិញ
ហើយដោះស្រាយកិច្ចការរបស់ពួកគេតាមដដែលមើលទៅថាត្រឹមត្រូវ និងសមគួរ។
អារីស្តូប៊ុលុស ដោយយល់ផ្សាបពីទស្សនៈពិតរបស់បំពេញ បានបញ្ជាក់ត្រឡប់ទៅយូដវិញ
ប្រឆាំងអារីស្តូប៊ុលុស ដោយស្នើសុំឲ្យគេបញ្ជាក់ការពារយ៉ាងរឹងមាំ
ដោយគាត់ចិត្តថា ទោះបីយូដនឹងត្រឡប់មកវិញក៏ដោយ
នឹងរកស្វាស្ត្រមកដូចមុន ដដែលគាត់បានឃើញមុនថា
នឹងត្រូវគាត់សម្រេចក្តីប្រគល់ទៅឲ្យអ្នកដទៃ។
បំពេញបានដេញតាមអ្នករត់ចេញទៅយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមុន
នូវពេលវេលាគិតដល់ក្នុងយូស្វាឡឹម អារីស្តូប៊ុលុស
ចាប់ផ្តើមសំរាកស្រាយចំពោះដំណើរប្រព្រឹត្តិការណ៍របស់ខ្លួន ក៏បានចេញមកជួបគាត់
ហើយព្យាយាមសម្របសម្រួលកិច្ចការនេះ ដោយសន្យាថានឹងចុះចូលទាំងស្រុង
នឹងផ្តល់ប្រាក់ជាច្រើន។ បំពេញ ដោយទទួលយកសំណើនេះ បានចាត់កាប៊ីនីយ៉ុស
នាំកុលាការទៅមួយផ្នែក ឲ្យទៅទទួលប្រាក់នោះ។
ប៉ុន្តែនៅពេលអត្តសញ្ញាណបញ្ជាជាការរងនោះមកដល់ក្នុងយូស្វាឡឹម
គាត់ឃើញទ្វារក្នុងត្រូវបានបិទទល់នឹងគាត់ ហើយមានគម្រោងបំពេញកំពុងថា
ក្នុងនឹងមិនប្រកាន់តាមកិច្ចព្រមព្រៀងនោះទេ។»

«ប៉ុន្តែ មិនអនុញ្ញាតឲ្យការបោះបង្គោលបែននេះកើតមានដោយឥតទោសទេ
ណាឡើយ បានដាក់អារីស្តូប៊ុលុស ដដែលគាត់បានឃុំទុកជាមួយខ្លួន ក្នុងច្បាប់
ហើយគុណមន្ត្រីនោះក៏លើកទ័ពទាំងមូលចេញទៅទាស់នឹងក្នុងយូស្វាឡឹម។
អ្នកគាំទ្ររបស់អារីស្តូប៊ុលុសមានបំណងការពារក្នុងនោះ;
រីឯអ្នកគាំទ្ររបស់ហ៊ីរខានុស មានបំណងបើកទ្វារក្នុង។
ក្រុមគ្រប់គ្រងដែលមានចំនួនច្រើនជាង ហើយមានអំណាចលើស
បានអនុញ្ញាតឲ្យបំបែកចូលក្នុងដោយសេរី។ បន្ទាប់មក
ពួកស្នងការគ្រប់គ្រងចំពោះអារីស្តូប៊ុលុសបានដកថយទៅក្នុងព្រះវិហារ
ដោយគាត់ចិត្តពេញលេញនឹងការពារទីនោះ
ដូចដែលបំបែកបានគាត់ចិត្តពេញលេញនឹងបង្កការបាត់បង់។
នូវចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីខែ
មានការបំបែកផ្សេងៗជាងមួយជំលុះមកដល់ការវាយសម្រុក
ហើយទីនោះត្រូវបានដណ្តើមយកដោយមុខងារ។
ក្នុងការសម្របសម្រួលដ៏គួរឲ្យរន្ធត់ដែលបានកើតឡើងបន្ទាប់មក
មនុស្សដប់ពីរពាន់នាក់ត្រូវបានសម្លាប់។ អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រកត់សម្គាល់ថា
វាជាទិដ្ឋភាពដ៏គួរឲ្យសោកសង្រេបបំផុត ក្នុងការមើលឃើញពួកបូជាចារ្យ
ដែលនៅពេលនោះកំពុងបម្រើក្នុងកិច្ចបម្រើដ៏ទៃភាព ដោយដៃស្តេចស្តេច

នឹងគោលបំណងមាំមួន បន្តការងារដដែលពួកគេធ្វើលាប់អនុវត្តជាប្រចាំ ហាក់ដូចជាមិនដឹងអំពីភាពចលាចលដ៏សាហាវនៃវិវត្តិឧលួនឡើយ ទោះបីមិត្តរបស់ពួកគេនៃវិវត្តិឧលួនមានប្រគល់ឱ្យការសម្រាប់រដ្ឋគាលក៏ដោយ ហើយទោះបីជាញឹកញាប់ឈាមរបស់ពួកគេផ្ទេរទៅឲ្យជាមួយឈាមនៃញញឹមប្រឆាំងរបស់ពួកគេក៏ដោយ។»

«បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់សង្គ្រាមហើយ Pompey បានបំផ្លាញកំពង់ក្នុងយូសាឡីម ផ្ទុះក្នុងជាច្រើនចេញពីយុគតាធិការរបស់យូដាទៅស្ថិតក្នុងយុគតាធិការរបស់ស៊ីហើយដាក់ពន្ធនយសារលើជនជាតិយូដា។ ដូចនេះ ជាលើកដំបូង ក្នុងយូសាឡីមគួរហៅនាក់ដោយការឈ្នះសង្គ្រាមទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃនៃអំណាចនោះ ដដែលគួរកាន់កាប់ "ទឹកដីដ៏រឿង" ដោយកណ្តាប់ដៃនៃកែវបស់វា រហូតទាល់តែបានបំផ្លាញវាអស់សព្វគ្រប់ទាំងស្រុង»។ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់របស់យើង។

ការពិតដែលថា ក្នុងចំណោមបុរាណសត្វរបស់ពួកគេ មិនមានការផ្សេងគ្នា ឬការរំជើបរំជួលណាមួយឡើយ មិនគួរគួរឲ្យមានចាត់ទុកថា ជាភស្តុតាងដាច់ខាតថា ពួកគេកំពុងកាន់ខ្ជាប់យ៉ាងមាំមួននូវគោលលទ្ធិគ្រឹះមគ្គនោះទេ។ មានមូលហេតុដែលគួរភ័យខ្លាចថា ពួកគេប្រហែលជាមិនអាចឆ្លើយតបដល់ច្បាប់រាងសច្ចក្តីពិត និងសច្ចក្តីខុសឆ្គងឡើយ។ នៅពេលដែលគេមានសំណួរថា មិនមែនជាមូលហេតុដែលគេបានលើកឡើងដោយការស្រាវជ្រាវព្រះគម្ភីរ នៅពេលដែលគេមានការខុសគ្នានៃមតិយោបល់ក្នុងឡើយ ដដែលនឹងជំរុញមនុស្សស្រីរកព្រះគម្ភីរដោយខ្លួនឯង ដើម្បីបិទបញ្ចប់កងថា ពួកគេមានសច្ចក្តីពិត នោះនឹងមានមនុស្សជាច្រើននៃសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ ដូចនៃសម័យបុរាណ ដដែលនឹងប្រកាន់ខ្ជាប់តាមបុរាណ ហើយច្បាប់បង្កប់ទាំងមិនដឹងថា ខ្លួនកំពុងច្បាប់បង្កប់អ្វី។

«ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញថា មានមនុស្សជាច្រើនដែលប្រកាសថាខ្លួនមានចំណេះដឹងអំពី សច្ចក្តីពិតសម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ន ប៉ុន្តែពួកគេមិនដឹងថាខ្លួនជឿអ្វីឡើយ។ ពួកគេមិនយល់អំពីភស្តុតាងនៃសច្ចក្តីពិតនៃប្រសូត្រីរបស់ខ្លួនទេ។ ពួកគេមានការក្លែងបន្លំ រសើរដ៏គួរឲ្យរំជើបចំពោះកិច្ចការសម្រាប់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះឡើយ។ នៅពេលដែលគ្មានការសាកល្បងមកដល់ មានមនុស្សខ្លះដែលឡើងកំពុងអធិប្បាយដល់អ្នកដទៃ នឹងយឺតយ៉ាវ ថា នៅពេលពិនិត្យមើលជំហរនៃខ្លួនកាន់យក នោះមានរឿងជាច្រើនដែលពួកគេមិនអាចផ្តល់មូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ឲ្យបានឡើយ។ មុននឹងគួរឲ្យមានសាកល្បងដូចនេះ ពួកគេមិនមានដឹងអំពីភាពល្អឯកខ្លួននៃខ្លួនឡើយ។ ហើយក្នុងពួកជំនុំក៏មានមនុស្សជាច្រើនដែលសន្មតថាខ្លួនយល់អំពីអ្វីដែលខ្លួនជឿ; ប៉ុន្តែ រហូតដល់មានការផ្សេងគ្នាពេញលេញក្នុងក្រឹត្យឡើយ ពួកគេមិនដឹងអំពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្លួនឯងទេ។ នៅពេលដែលគួរបំបែកចេញពីអ្នកដទៃដែលមានសច្ចក្តីពិតដូចគ្នា ហើយគួរបង្កើនឲ្យឆ្ងល់មន្ត្រីនាក់ឯង ដាច់ដោយឡែក ដើម្បីបិទបញ្ចប់អំពីជំនឿរបស់ខ្លួន ពួកគេនឹងភ្ញាក់ផ្អើលយឺតយ៉ាវថា

គំនិតរបស់ពួកគេអំពីអ្វីដែលខ្លួនមានទទួលយកថាជាសច្ចក្តីពិត
មានភាពច្របូកច្របល់យ៉ាងណា។ ជាក់ជាមិនខានថា ក្នុងចំណោមយើង
មានការងាកចេញពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ហើយបែរទៅរកមនុស្ស
ដោយដាក់បុរាណប្រវត្តិរបស់មនុស្សជំនួសបុរាណដ៏ទៃវិភាគ។»

«ព្រះជាម្ចាស់នឹងបណ្តុះបណ្តាលឲ្យបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ភ្ញាក់ឡើង;
បុរសិបបើមធ្យមហោយផុសដេញបាតដៃ
នោះសាសនាបុរាណនឹងចូលមកក្នុងចំណោមពួកគេ ដដែលនឹងរើសរានពួកគេ
ដោយញែកអង្គកាមចេញពីស្បែក។
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់អំពាវនាវដល់អស់អ្នកដដែលជឿព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់
ឲ្យភ្ញាក់ចេញពីដំណើរ។ ពន្លឺដ៏មានតម្លៃហែនមកដល់ហើយ
សមស្របសម្រាប់ពេលវេលានេះ។ នេះជាសច្ចក្តីពិតនៃព្រះគម្ពីរ
ដែលបង្ហាញអំពីគ្រោះថ្នាក់ទាំងឡាយដែលកំពុងស្ថិតនៅជិតមុខយើង។
ពន្លឺនេះគួរនាំយើងទៅកាន់ការសិក្សាព្រះគម្ពីរយ៉ាងឧស្សាហ៍ព្យាយាម
និងការពិនិត្យយ៉ាងតឹងរ៉ឹងបំផុតលើជំហរទាំងឡាយដែលយើងកាន់ខ្ជាប់។
ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ចង់ឲ្យគ្រប់ទីបំផុត និងគ្រប់ជំហរនៃសច្ចក្តីពិត
ត្រូវបានស្រាវជ្រាវយ៉ាងស្រេចគ្រប់ និងយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយអធិស្ឋាន និងគម្ភារ។
អ្នកជឿមិនត្រូវសម្រាកនៅក្នុងការសន្មត
និងគំនិតមិនច្បាស់លាស់អំពីអ្វីដែលបង្កើតជាសច្ចក្តីពិតនោះទេ។ សច្ចក្តីជំនឿ
របស់ពួកគេត្រូវតែមានមូលដ្ឋានយ៉ាងរឹងមាំលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដូច្នេះ
នៅពេលវេលានៃការលុបបំបាត់មកដល់ ហើយពួកគេត្រូវបាននាំទៅនូវខ្មែរមហាបុរស
ដើម្បីបិទលើបំបាំងអំពីសច្ចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេ នោះពួកគេអាចនឹងមានសមត្ថ
ភាពផ្តល់ហេតុផលអំពីសច្ចក្តីសង្ឃឹមដែលស្ថិតនៅក្នុងពួកគេ
ដោយសុភាពរាបសារ និងដោយសច្ចក្តីក្រោកខ្ពស់។»

«ច្បាប់ដ៏បំផុស ច្បាប់ដ៏បំផុស ច្បាប់ដ៏បំផុស។
បុរាណបទទាំងឡាយដែលយើងនាំមកបង្ហាញដល់លោកិយ
ត្រូវតែជាការពិតដ៏រស់សម្រាប់យើង។ វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ថា ក្នុងការការពារគោល
ទុច្ចរិតទាំងឡាយដែលយើងចាត់ទុកថាជាមាត្រាសំខាន់ៗនៃសច្ចក្តីជំនឿ យើងមិនគួរអនុ
ញ្ញាតឲ្យខ្លួនប្រើអាត្មាម៉ង់ណាមួយដែលមិនត្រឹមត្រូវពេញលេញឡើយ។ អាត្មាម៉ង់ប្រ
បនោះអាចមានបុរសិទ្ធិភាពក្នុងការផ្ទេរឲ្យអ្នកបុរាណមន្តាក់សងបំបាក់
ប៉ុន្តែមិនលើកតម្កល់សច្ចក្តីពិតឡើយ។
យើងគួរតែនាំមកបង្ហាញអាត្មាម៉ង់ដ៏រឹងមាំ
ដែលមិនត្រឹមតែអាចផ្ទេរឲ្យគ្រប់រូបយើងសងបំបាក់ប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងអាចទប់ទល់នឹងការពិនិត្យពិចារណាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ
និងយ៉ាងល្អិតល្អន់បំផុតផងដែរ។ ចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលបានបណ្តុះបណ្តាលខ្លួន
ឯងឲ្យជឿជាអ្នកជជែកកែតម្រូវ មានគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំងថាពួកគេនឹងមិនប្រ
ើព្រះបន្ទូលនៃព្រះដោយយុត្តិធម៌ឡើយ។
ក្នុងការជួបប្រទះជាមួយអ្នកបុរាណមន្តាក់
ក៏ចង់ខិតខំដោយសុមោះអស់ពីចិត្តរបស់យើង
គួរតែជាការនាំមកបង្ហាញបុរាណបទទាំងឡាយក្នុងរបៀបមួយ
ដែលអាចបង្កការជឿជាក់នៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់
ជាងស្រងើរកត់ត្រាផ្តល់ទំនុកចិត្តដល់អ្នកជឿប៉ុណ្ណោះ។»

«ទោះបីជាមនុស្សសហគមន៍រីកចម្រើនខាងបច្ចេកវិទ្យាយ៉ាងណាក៏ដោយ
កុំឱ្យគាត់ស្ងប់ចិត្តមួយភ្លែតក៏ត្រូវបាន
មិនចាំបាច់មានការស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីរយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ និងជាបន្តបន្ទាប់
ដើម្បីបិទទ្វារមានពន្លឺកាន់តែច្រើននោះឡើយ។ ក្នុងនាមជាមនុស្សមួយ
យើងត្រូវបានហៅឱ្យមុនៗគ្នាជាសិស្សសន្តោសនាយ។
យើងត្រូវតែយោមមើលដោយសច្ចៈខ្លះខ្លះ ដើម្បីឱ្យអាចសម្គាល់យើងក្រាវស្រង់
មីណាមួយនៃពន្លឺដ៏ល្អព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហាញមកដល់យើង។
យើងត្រូវចាប់យកការចងចាំដ៏ប្លែកៗនៃសច្ចៈក្នុងពិត;
ហើយតាមរយៈការសិក្សាដ៏ល្អបំផុតដោយការអធិស្ឋាន
នោះពន្លឺកាន់តែច្រើនអាចត្រូវបានទទួល
ដល់អាចនាំយកទៅដាក់បង្ហាញនូវចំពោះមុខអ្នកដទៃបាន។»

«នូវពេលវេលាដែលស្រាប់រាប់ព្រះសូចិត្តនៃក្នុងសច្ចៈក្នុងសុខសាន្ត
និងពេញចិត្តនឹងពន្លឺដ៏ល្អព្រះគម្ពីរសព្វថ្ងៃនៃ នោះយើងអាចប្រាកដថា
ព្រះមិនសព្វថ្ងៃនឹងពួកគេទេ។ ព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់
គឺឱ្យពួកគេបន្តតទៅនោះទៅមុខជានិច្ច ដើម្បីបិទទ្វារមានពន្លឺដ៏ល្អព្រះគម្ពីរ
និងកំពុងតែកើនឡើងជានិច្ច ដល់កំពុងភ្លឺសម្រាប់ពួកគេ។
តើយើងបង្កើតបុណ្យរបស់ពួកជំនុំ មិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះឡើយ។
មានការជឿជាក់លើខ្លួនឯងមួយមានចូលមក ដល់នូវឱ្យពួកគេមានអារម្មណ៍ថា
មិនចាំបាច់ត្រូវការសច្ចៈក៏ពិតបន្តិចម្តងៗ និងពន្លឺដ៏ធំជាងនេះទេ។
យើងកំពុងរស់នៅក្នុងពេលវេលាមួយ ដល់សាតាំងកំពុងផ្ទុកនូវការនាំខាងស្តាំ
និងខាងឆ្វេង នៅខាងមុខ និងខាងក្រោយយើង; ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាមនុស្សមួយ
យើងកំពុងដកខ្លួនចេញ។ ព្រះមានព្រះហឫទ័យឱ្យមានសំឡេងមួយត្រូវបានឮ
ដល់ដាស់តឿនស្រាប់រាប់ទ្រង់ឱ្យចេញសកម្មភាព»។ Testimonies, volume 5, 707,
708.